

Arrest

nr. 113078 van 29 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 juni 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VERKEYN loco advocaat S. MICHOLT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een Pashtoun van origine te zijn. U verklaart heel uw leven te hebben gewoond in het dorp Baru, gelegen in het district Rodat in de provincie Nangarhar.

Sinds Karzai president werd, werkte uw vader in de luchthaven van Kabul als een navigator of een soort copiloot in vliegtuigen. Hij had de rang van 'dagarwal' ofte 'kolonel' in het Afghaans nationaal leger (ANA).

Op een dag ontving uw vader een dreigbrief van de taliban waarin hij werd opgeroepen te stoppen met zijn werk en zich bij de taliban aan te sluiten. Indien hij dit niet zou doen, zouden de taliban uw vader vermoorden. Na het ontvangen van deze dreigbrief, vertelde uw oom u dat uw vader reeds een eerste dreigbrief had ontvangen. Uw vader stopte echter niet met zijn werk.

Op de vijfde van de zevende maand 1391 werd uw vader onderweg van zijn werk naar huis doodgeschoten door de taliban. Dit gebeurde ongeveer één maand à anderhalve maand na het ontvangen van de tweede dreigbrief van de taliban.

Tien dagen na de dood van uw vader verliet u Afghanistan. Na ongeveer vier maanden onderweg te zijn geweest, kwam u in België aan waar u op 5 februari 2013 een asielaanvraag indiende.

In geval van een terugkeer vreest u dat de taliban u zouden vragen om hen te vervoegen.

U legt volgende documenten neer: uw taskara (identiteitsdocument), uw schoolrapport, een dreigbrief van de taliban dd. 24.10.1433, een algemene brief van de taliban, een brief van de dorpsouderen, een klacht van uw oom bij de politie dd. 11.01.1392, kleurenkopieën van vier certificaten van uw vader en een enveloppe.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u uw asielrelaas niet aannemelijk heeft kunnen maken.

Zo moet worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring als zou uw vader een navigator/copiloot en een dagarwal of kolonel zijn geweest voor het ANA (CGVS, p. 4 & 13).

In dit opzicht moet worden vastgesteld dat u zeer weinig weet over het werk van uw vader, evenals zijn studies die hij heeft genoten. Meer bepaald kunt u niet zeggen wat hij op het vliegtuig doet (CGVS, p. 4), noch weet u naar waar hij vloog (CGVS, p. 4). Ook kunt u het insigne van uw vader niet aanduiden wanneer u gevraagd wordt zijn insigne aan te duiden tussen verschillende andere insignes (bijlage 1 bij gehoorverslag CGVS). Nochtans stond de rang van dagarwal hiertussen vermeld (zie administratief dossier). Eveneens dient te worden opgemerkt dat u stelt dat uw vader drie jaar naar de universiteit is gegaan, maar u kunt niet zeggen naar welke universiteit, noch wat hij er heeft gestudeerd (CGVS, p. 5). Aangezien navigator/copiloot een beroep is waarvoor hogere studies vereist zijn en aangezien u stelt dat uw vader dit beroep meer dan tien jaar heeft uitgeoefend (CGVS, p. 4), is het niet plausibel dat u hieromtrent dermate weinig weet.

Daarenboven moet worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent het loon van uw vader niet overeenstemmen met de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt. U stelt namelijk dat uw vader 13.000 à 14.000 Afghani per maand verdiende (CGVS, p. 6), terwijl uit onze informatie blijkt dat een dagarwal of een kolonel van het ANA minstens 24.750 Afghani per maand verdient.

Bovendien moet worden opgemerkt dat u niet weet wat er in de door u neergelegde kleurenkopieën van vier certificaten van uw vader staat (CGVS, p. 10). Van een asielzoeker kan echter redelijkerwijze worden verwacht dat hij op de hoogte is van de door hem neergelegde documenten.

Omwille van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou uw vader een navigator/copiloot en een dagarwal of kolonel zijn geweest voor het ANA. Aangezien u zelf verklaart dat uw vrees om te worden gerekruteerd door de taliban voortspuit uit het feit dat uw vader geweigerd zou hebben om met hen samen te werken (CGVS, p. 13), doet bovenstaande vastgestelde ongeloofwaardigheid omtrent het beroep van uw vader op fundamentele wijze afbreuk aan de door u verklaarde vrees.

Verdere bevestiging van de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt gevonden in de vaststelling dat uw verklaring omtrent het tijdstip waarop uw vader de tweede dreigbrief heeft ontvangen, niet overeenstemt met de inhoud van de door u neergelegde dreigbrief dd. 24.10.1433. Meer bepaald stelt u dat uw vader de betreffende dreigbrief ongeveer één maand à anderhalve maand voor zijn dood heeft ontvangen (CGVS, p. 10 & 11). Echter, de dreigbrief werd opgesteld op de 24ste van de 10de maand 1433 volgens de islamitische kalender, hetgeen overeenkomt met 11 september 2012 (vertaling bij document 4 & administratief dossier). Aangezien u stelt dat uw vader overleden is op de vijfde van de zevende maand 1391 volgens de Afghaanse kalender ofte 26 september 2012 (CGVS,

p. 4 & administratief dossier), houdt dit in dat de dreigbrief slechts 15 dagen voor de dood van uw vader werd opgemaakt. Bovendien dient er op gewezen te worden dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd), blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan "officiële" stukken.

Volledigheidshalve dient er op gewezen te worden dat u zich ten tijde van het indienen van uw asielaanvraag een jongere leeftijd aanmat dan degene die u werkelijk heeft. Waar u zich op 5 februari 2013 verklaarde geboren te zijn op 31 december 1996, wees een leeftijdsonderzoek uit dat u meerderjarig bent. Bevestiging hiervan wordt gevonden in de door u neergelegde taskara waarin vermeld wordt dat u in het jaar 1390 17 jaar was (zie document 1 & CGVS, p. 3). Aangezien het gehoor voor het CGVS plaatsvond op 6 mei 2012 - ofte 16de van de tweede maand 1392 (zie administratief dossier) - betekent dit dat u meerderjarig bent. Bovenstaand vastgesteld leeftijdsverschil wijst erop dat u door het aannemen van een jongere leeftijd het de Belgische asielinstanties wou bemoeilijken een duidelijk zicht te krijgen op uw werkelijke nood aan bescherming.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio.

Wat betreft uw herkomst uit het district Rodat in de provincie Nangarhar, dient gesteld dat dit op zich niet volstaat om u de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers te worden vastgesteld dat redelijkerwijze kan aangenomen worden dat u zich in de provinciehoofdstad Jalalabad kan vestigen. Volgens het UNHCR vervalt voor mannelijke alleenstaanden de nood aan traditionele beschermingsmechanismen (familie-, clan- en stamverbanden) indien zij zich kunnen vestigen in stedelijke gebieden die onder regeringscontrole staan en over voldoende infrastructuur beschikken (Eligibility Guidelines UNHCR). U bent een alleenstaande man (CGVS, p. 6). Bovendien bent u tien jaar naar school geweest (CGVS, p. 6). Ook spreekt u naast Pashtou ook een beetje de tweede landstaal Dari, evenals Engels (CGVS, p. 7 & 14). Eveneens kunt u Pashtou lezen (CGVS, p. 7). Uw scholing en uw talenkennis zal uw integratie bevorderen en uw kansen op de arbeidsmarkt in Jalalabad verhogen. Bovendien dient opgemerkt dat u blijkbaar voldoende zelfstandig en initiatiefrijk bent om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, waarmee aantoonbaar dat het voor u niet onmogelijk of onredelijk is om u te vestigen in één van dergelijke stedelijke gebieden. Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB's "Veiligheidssituatie Afghanistan: Beschrijving van het conflict", dd. 22 maart 2013; "Veiligheidssituatie Afghanistan: Regionale Analyse", dd. 21 maart 2013) blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in de provincie Nangarhar in 2012 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau erg verschillend is naargelang het district.

Voor wat het district Jalalabad betreft, blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de situatie in dit district relatief rustig is. Het veiligheidsparadigma van Jalalabad lijkt sterk op dat van de andere steden in Afghanistan: criminaliteit is er het grootste probleem. Voorts controleren de Afghaanse veiligheidsdiensten de situatie steeds efficiënter. Het aantal aanslagen in de steden is relatief laag, het aantal burgerslachtoffers ook. De aanslagen zijn enerzijds gerichte aanslagen op hoge profielen aan de zijde van de regering, binnen de veiligheidsdiensten of waarvan wordt verondersteld dat ze bij de regering of internationale troepen aanleunen. Anderzijds vindt er sporadisch een complexe aanval plaats, meestal gericht tegen doelwitten zoals overheidsgebouwen, buitenlandse aanwezigheid en belangrijke infrastructuur, zoals de luchthaven. Deze aanslagen hebben als oogmerk eerder een hoge visibiliteit in de media, dan dat het daadwerkelijk pogingen zijn om de stad te controleren. De kans om als burger in een dergelijke aanslag verzeild te raken, is erg klein. De veiligheidssituatie in de stad is er bovendien significant op vooruit gegaan.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt derhalve dat het geweld in Jalalabad beperkt en niet aanhoudend van aard is. De aanslagen zijn eerder gericht op bepaalde profielen en de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Immers, uw schoolrapport bevat geen informatie omtrent de door u verklaarde problemen.

De door u neergelegde enveloppe toont louter aan dat u briefwisseling vanuit Afghanistan heeft ontvangen. Wat betreft de algemene brief van de taliban, de brief van de dorpsouderen en de klacht van uw oom bij de politie dd. 11.01.1392, dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten enkel bewijskrachtig zijn indien ze een geloofwaardig en coherent asielrelaas ondersteunen, hetgeen in casu niet het geval is. Uw taskara, de dreigbrief van de taliban dd. 24.10.1433 en kleurenkopieën van vier certificaten van uw vader werden reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“ 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna de Vluchtelingenconventie) en van artikel 48/3 en 57/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht, minstens de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering. Verzoeker betwist een na een de motieven van de bestreden beslissing.

2.1.1. Verweerder stelt “*dat de opgeworpen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel niet opgaat, aangezien verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord en de bestreden beslissing gesteund is op alle gegevens uit het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken.*”

Bij het onderzoek van de hoedanigheid van vluchteling houdt de commissaris-generaal rekening met “*alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het ogenblik dat een beslissing inzake de asielaanvraag wordt genomen*” (Artikel 27, a) van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen).

Deze bepaling vloeit voort uit artikel 4, 3 a) van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (inmiddels vervangen door de gelijkkluidende bepaling artikel 4, 3 a) van de herschikkende richtlijn 2011/95).

In zijn arrest van 22 november 2012 in de zaak C-277/11, stelde het Hof van Justitie met betrekking tot dit artikel:

“Zoals uit het opschrift van artikel 4 van richtlijn 2004/83 blijkt, betreft dit artikel de „beoordeling van feiten en omstandigheden”.

64 In werkelijkheid verloopt deze „beoordeling” in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede fase de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de artikelen 9 en 10 of 15 van richtlijn 2004/83 voor de toekenning van internationale bescherming.

65 Volgens artikel 4, lid 1, van die richtlijn dient normalerwijs de verzoeker alle elementen tot staving van zijn verzoek in te dienen, wat niet wegneemt dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

66 Concreet houdt deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus in dat, indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker.

67 Voor het overige vindt de in vorig punt gegeven uitlegging steun in artikel 8, lid 2, sub b, van richtlijn 2005/85, volgens hetwelk de lidstaten ervoor zorgen dat er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in de landen van oorsprong van asielzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis."

In de overwegingen 65 van het arrest wijst het Hof erop dat de medewerkingsplicht bij de bepaling van de relevante elementen van het asielverzoek, en meer bepaald "alle relevante feiten in verband met het land van herkomst" niet alleen geldt voor de asielzoeker, maar ook voor de Lidstaat, *in casu* de commissaris-generaal.

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=9ea7d2dc30db58b3114e068843f0a93297877b533d93.e34KaxiLc3qMb40Rch0SaxuKch50?text=&docid=130241&pageIndex=0&doclang=NL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=801644>)

De Raad heeft in zijn rechtspraak ook gewezen op de noodzaak om het gehoor aan te passen aan het profiel van de verzoeker. Zo stelde de Raad met betrekking tot de vaststelling van de nationaliteit van de verzoeker dat rekening gehouden moet worden met zijn profiel. Bij de beoordeling van de redenen voor de vlucht en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot haar onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten (RvV (Algemene Vergadering) nr. 45 395 van 24 juni 2010).

2.1.2. Het beroep van de vader en risicoprofiel van verzoeker

De Raad stelt vast dat verzoeker van jonge leeftijd is (18 jaar op het ogenblik van zijn asielaanvraag) en nog naar de secundaire school ging. Hij zou zijn vader die in Kabul verbleef en werkte slechts enkele keren per jaar gezien hebben. Hiermee rekening houdend is een beperktere kennis met betrekking tot het beroep van zijn vader mogelijk.

Zoals de verzoekende partij stelt wist verzoeker wat de graad was van zijn vader, dat het uniform drie sterren op een rij bevatte, ook al droeg zijn vader dit uniform niet thuis of op de weg naar huis om veiligheidsredenen. Dit laatste is aannemelijk rekening houdend met het risico voor militairen in Afghanistan.

Verzoeker kende ook de kleur van het insigne en vermeldde het type vliegtuig waarmee zijn vader vloog. Verzoeker wist dat zijn vader drie jaar aan de universiteit gestudeerd had voor zijn indiensttreding, weliswaar niet welke studies en aan welke universiteit, maar deze studies hadden plaats toen verzoeker nog een klein kind was (voor het aantreden van president Karzai).

Verzoeker stelde dat zijn vader een soort co-piloot was en niet alleen mocht vliegen. Dit wordt bevestigd door het neergelegde getuigschrift waarin gesteld wordt dat zijn vader navigator is voor de AN-26/32 vliegtuigen.

Daar waar de verwerende partij stelt dat de verzoekende partij niet aantoont dat N26 een vliegtuigtype is en dat dit gebruikt wordt door het Afghaanse leger, stelt de Raad vast dat dit bevestigd wordt door het bovenvermelde neergelegde getuigschrift waar sprake is van AN-26/32 vliegtuigen.

Verzoeker beantwoordde de vraag met betrekking tot het loon van zijn vader verkeerd, maar redelijkerwijze kan van verzoeker niet verwacht worden dat hij het loon van zijn vader zou kennen.

2.1.3. De kennis van de inhoud van de documenten en de datum van de dreigbrief

Wat de kennis van de documenten betreft stelt de Raad vast dat deze documenten bevestigen dat hij kon als navigator meevliegen met bovenvermelde vliegtuigen en dat hij een vorming volgde voor niet nader bepaalde “VFR flight conditions” of “NATC-A Instrument Familiarization course” en Engelse les volgde. Het feit dat verzoeker de precieze inhoud van deze documenten niet kende is geen overtuigend motief daar hij weliswaar een beetje Dari en Engels begrijpt, maar alleen Pashtou kan lezen, ook al zou verzoeker inderdaad de documenten kunnen hebben laten voorlezen door een derde, maar dit *in casu* niet gedaan heeft.

Wat de datum van de dreigbrief betreft, meent de Raad dat wat een verschil in precieze data betreft hierbij voorzichtigheid geboden is. In beginsel kan verwacht worden dat de asielzoeker op de hoogte is van de chronologie van de aangehaalde feiten zonder dat verwacht kan worden dat hij of zij alle gebeurtenissen precies in de tijd kan plaatsen. De dreigbrief aan de vader van verzoeker zou dateren van 24.10.1393 in de islamitische kalender en dit zou overeenstemmen met 11 september 2012 (zie geschreven vermelding op dit document in het administratief dossier, stuk 13, 4) Dit stemt overeen met de volgorde van de gebeurtenissen volgens de verklaringen van verzoeker namelijk dat zijn vader in de Afghaanse kalender op 5.07.1391, namelijk 26 september 2012, overleden is, twee weken na de dreigbrief. Het feit dat verzoeker zelf een maand tot zes weken vermeldde is geen doorslaggevend motief van de bestreden beslissing.

Wat de geboortedatum van verzoeker betreft, verklaarde hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken een geboorte in 1996, terwijl volgens het leeftijdsonderzoek een geboortjaar in 1992 werd vastgesteld. In de bestreden beslissing is sprake dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken een geboortedatum aangaf van 31 december 1996, dat verzoeker in 1390 bij de afgifte van zijn taskara 17 jaar was en het gehoor plaats had op de 16de van de tweede maand 1392 en hij dus meerderjarig is. De Raad stelt vast dat deze omzettingen van Afghaanse kalender tot de Gregoriaanse kalender verwarrend zijn, dat er geen sprake was van een precieze geboortedatum en dat als verzoeker 17 was bij de afgifte van zijn taskara hij inderdaad 18 was op het ogenblik van zijn asielaanvraag. Rekening houdend met de mogelijke foutenmarge bij de vaststelling van de leeftijd, namelijk *“een leeftijd van ouder dan 18 jaar, waarbij 20.8 jaar met een standaarddeviatie van 1.7 jaar een goede schatting is”* (zie stuk 11) blijkt dat verzoeker alleszins niet veel ouder was dan 18 jaar en is dit geen overtuigend motief van de bestreden beslissing betreft waar deze stelt *“Bovenstaand vastgesteld leeftijdsverschil wijst erop dat u door het aannemen van een jongere leeftijd het de Belgische asielinstanties wou bemoeilijken een duidelijk zicht te krijgen op uw werkelijke nood aan bescherming.”*

Wat de bij het CGVS neergelegde documenten betreft meent de Raad dat dit de verklaringen van verzoeker en de kern van zijn asielrelaas ondersteunt, meer bepaald het feit dat zijn vader een copiloot was in de Afghaanse luchtmacht, hij gedood werd door de taliban na een bedreiging waarvan hij en zijn familie het voorwerp waren.

De verzoekende partij heeft op 13 september 2013 in bijlage van een nota bijkomende stukken overgemaakt aan de Raad. Deze stukken werden op 17 september 2013 overgemaakt aan de verwerende partij.

Met betrekking tot deze stukken verklaarde de verwerende partij dat de neergelegde foto's (stuk 10) geen uitsluitel bieden daar manipulatie mogelijk is en dat de stukken 11 en 12 geen bewijswaarde hebben daar er veel valse stukken in omloop zijn.

Wat deze bijkomende neergelegde documenten betreft meent de Raad dat dit de verklaringen van verzoeker en de kern van zijn asielrelaas ook ondersteunt, meer bepaald het feit dat zijn vader tewerkgesteld geweest zou zijn bij de Afghaanse luchtmacht en dat hij door de taliban gedood werd. De foto's van verzoeker samen met zijn broer en vader en de foto's van zijn vader in uniform met inbegrip van luchtmacht-tekens zijn een aanwijzing van het feit dat het verzoekers vader betreft en dat deze laatste tewerkgesteld was bij de luchtmacht. De overige getuigschriften van de dorpsoudsten en het districtshoofd zijn een bijkomende bevestiging van de doding van verzoekers vader door de taliban.

Artikel 48/6, tweede lid, van de vreemdelingenwet stelt: *“Wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet staft met stukken of bewijzen, wordt hij als geloofwaardig geacht en wordt hem het voordeel van de twijfel gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan :*

- a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."

De Raad meent dat *in casu* de bovenvermelde cumulatieve voorwaarden vervuld zijn en het aangewezen is verzoeker het voordeel van de twijfel te gunnen.

Artikel 48/7 van de vreemdelingenwet stelt: "*Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.*"

De Raad stelt vast dat verzoeker als familielid van zijn vader in een dreigbrief van de taliban reeds het voorwerp van rechtstreekse bedreiging was en dat deze bedreiging ten aanzien van zijn vader uitgevoerd werd.

Weliswaar lijkt het weinig aannemelijk dat de taliban verzoeker na de doding van zijn vader zou rekruteren, maar het is mogelijk dat hij als familielid en oudste zoon het voorwerp zou zijn van vervolging door de taliban. De Raad is van mening er geen goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

De Raad meent dat verzoeker aannemelijk gemaakt heeft dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van zijn (impliciete) politieke overtuiging als oudste zoon van een lid van het Afghaanse leger, die omwille van deze functie gedood werd door de taliban.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. CLAESEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

G. de MOFFARTS